

JANU ÕIGUSE JÄRELE

„Õndsad on need, kesel on nälga ja janu õiguse järele.“

Digus on pühadus, jumalafarnasus. Digus on Jumala tahtmise täitmine. „Kõik su käsud on õigus.“ „Nende digus on minu käest, ütleb Jehoova.“

„Mina olen eluleib; kes minu juure tuleb, see ei pea nälga nägema, ja kes minu sisse usub, see ei pea iial janutama.“

Ragu meil on tarvis toitu, et oma kehalist jõudu alal hoida, nii on tarvis ka Kristust, taeva leiba, kes meie waimulikku elu ülal peab ja meile jõudu annab Jumala tööd teha. Ragu teha võtab alati vastu toitu, mis elu ja energiat annab, nii peab hing Kristusega ühendatud olema, end temale ära andma ja täiesti temale toetuma. Ragu wäsinud reisija kõrwes otsib allikat, et oma kõrwatavat janu kustutada, nii januneb usklik eluwee järele, mille allikas on Kristus.

Kui me tunneme Kristuse iseloomu täiust, siis on meil ihaldus saada täielikult muendatud, tema farnaseks muudetud. Mida paremini me õpime tundma Jumalat, seda kõrgem on meie ideaal ja seda tõsisem on meie igatsus tema farnaseks saada. Jumalik element ühineb inimliku elemendiga, kui hing Jumala järele ihaldab. „Ükspäinis Jumala juures on mu hing wait, sest tema käest tuleb, mis ma ootan.“

Puuduste tundmine hinges, nälga ja janu õiguse järele on üks näide, et Kristus on südames töötanud, et süda teda otsima hakkaks, et Kristus Püha Waimu läbi seda tema kallal korda saadaks, mida süda ise ei saa mitte teha. Me ei tarwitse oma janu madala wee juures kustutada, sest suur allikas on otse meie ees, mille weeküllusest me võime rikkalikult juua, et usuteel edasi minna.

Jumala sõnad on eluallikad, ja kes nende elawate allikate juurest otsib elu, see tunakse Püha Waimu läbi Kristusega ühendusse. Teatavad tõepunktid esinevad talle uues walguses, piiblikohad saavad nüüd temale selgeks; ta näeb tõdesid lunastuse kohta; ta tunneb, et Kristus teda juhib, et üks jumalik õpetaja seisab tema kõrwal. Jeesus ütleb: „See wefi, mis mina temale annan, saab tema sees weefaewuks, mis hoowab igawesse ellu.“

Kellele Püha Waim tõe lahti teeb, see saab auhised läbielud, see igatseb selle järele, et teistele rääkida neist trööstivatest asjadest, mis talle on awaldatud. Temal saab alati olema uusi mõtteid Kristuse iseloomu ja töö kohta, mida teistele rääkida, tema tunneb end sunnitud olewat teistele

rääkida Kristuse halastawast armastusest, rääkida neile, kes teda armastawad, aga ka neile, kes teda weel ei armasta.

„Andke, siis peab teile antama.“ Hing, kes kord Kristuse armastust tunda saanud, igatseb sügawama elamuse järele; ja mida rohkem ta jagab, seda rohkem võtab ta vastu. Iga Jumala ilmutus juurendab hinge võimet tunda ja armastada. Riisugune hinge ihaldus on rohkem osa temaga. Ja Jumala heameel on „enam teha üle kõige selle, mis me palume ja mõistame.“

Kristus, kes kadunud inimsoo õndsuseks salgas iseene, sai Püha Waimu, ja iga tema järelkäija, kes end temale nii täiesti ära annab, et on temale eluhooneks, elab sedasama läbi. Meie Jeesus on meid käskinud: „Saage täis Waimu.“ See on töötus, mille meie võime kätte saada.

Jumal on oma armastuse wälja walanud otse kui wihma, mis maad karastab. Ta ütleb: „Tilgud taewad ülalt, ja ülemad pilwed pangu õigust woolama. Maa tehku ennast lahti, tehku õnnistuse sugu ja kasvatagu ühtlasi õigust.“ „Wiletsad ja waeled otsiwad wett, nende keel lõpeb ära janu pärast; mina Jehoova, tahan neid kuulda ja neid mitte maha jätta.“ „Ja tema täiussest oleme meie kõik wõtnud küll armu armu pärast.“

„Õndsad on waimust waeled, sest nende pärast on taewariik.“ Kes tunneb enese olewat täielik, kes mõtleb, et ta on kõigiti hea, ning on oma seisukorraga rahul, see ei püüa mitte saada Kristuse armu ja õiguse osaliseks. Whkus ei tunne mingit puudust ning paneb südame kinni Kristuse vastu ja nende õnnistuste vastu, mis Kristus tahab anda. Riisuguse inimese südames ei ole ruumi Jeesuse jaoks. Need, kes on oma silmis rikkad ja auwad, ei palu usust ja selle pärast ei saa õnnistusi Jumalalt. Nad tunnewad endid täis olewat ja nii lähewad nad tühjalt ära.

Enne kui Kristus andeks annab, teeb ta hinge patukahetsewaks, ja Püha Waimu amet on patu üle selgust tuua. Patukahetseja jaoks on andeksandmine. „Mina tahan teile anda uue südame, uue waimu teie sisse, . . . et te võtate käia minu seadmiste sees, . . . ja peate mulle rahwaks olema, ja mina tahan teile Jumalaks olla.“

Kristus awas inimestele oma armastuse, oma armu, oma õiguse waimuliku riigi.

„Ükspäinis Jehoova sees on palju õigust ja tugewust. . . Jehoova sees peab õigeks saama ja tittlema kõik tema rahwas.“

KOGUDUS JA TEMA ORGANISATSIOON

Kõnesid koguduse ametnikele peetud koosolekutelt.

Organisatsioon algkoguduses ja meie koguduses

Mida me nimetame organisatsiooniks? Kas organisatsioon on vajalik Jumala koguduses? Kas organisatsioon on Jumalast või maailmast? Mis jaoks on organisatsioon?

Kõik need küsimused on meile tähtsad, ja meil tuleb neile leida vastus meie eneste jaoks. „Kas faks kõnnivad ühes, kui nad ei ole ühes nõus?“ Namos 3, 3. Ei kõnni! Kas on võimalik edendada Jumala tööd üle maailma ilma organiseerimata? Ei ole! Organiseerimine on korraldus, kus iga üksik tegutses oma alal teatud kindla plaani järele, töötades wabalt ja täites oma kohuseid igaüks oma kohal. Jumal ise on niisuguse korra alustaja. „Sest Jumal ei ole mitte segaste asjade, waid rahu (korra) Jumal, nõnda kui kõide pühade koguduste sees.“ 1. Kor. 14, 33. Pühafiri seab sõjawäelise korra eeskujuks usklikule. 2. Tim. 2, 3. 4; 1. Im. 6, 2. Nagu kord ja distsipliin on tarwis sõjawäes, nii neid wajatakse ka koguduses, mis on Kristuse sõjawägi. Kristus ütleb organiseerimise kohta: „Otskui üks inimene, kes wõõrale maale läks ja jättis oma koja maha ja andis oma sulastele meelewalla ja igaihele oma töö ja käskis uskehoidjal walmata.“ Mark. 13, 34. Siin on kujutatud organisatsiooni. Igaüks saab oma töö ning on selle eest wastutaw, mis tema kätte on usaldatud. Selles seisabki organisatsioon.

Kristus jagas oma tööliised kolme osja. Esimeseks: „Andis oma sulastele meelewalla.“ Teiseks: „Igaühele oma töö.“ Kolmandaks: „Käskis uskehoidjal walmata.“ Kõik töötawad oma määratud ülesande juures.

Anti meelewaid järele waadata, juhataada, käsundada. Mitte kõigile ei annud Kristus seda meelewaida, kuigi nad kõik töötawad tema jaoks. Nõnda kirjutab Paulus: „Sest kui mina ka midagi enam peaksin kiitloma meie meelewallast, mis Issand meile on annud.“ 2. Kor. 10, 8. Nõnda Kristus andis igale oma töö, seega ühe ülesande. Et igaüks wõiks hästi täita temale usaldatud ülesande, selleks on waja täpselt finni pidada korrast. Uskehoidjale määratud töö oli walmata ühe juures, et ükski ei pääseks sisse ega teeks kahju Jumala tööle.

Kristus andis oma kogudusele juure ülesande, nimelt: jutlustada ewangeeliumi kogu maailmale. Tegeleda mitmesuguste rahwastega, nende weendumustega ja harjumustega, on suur ülesanne; ilma Jumala wäeta seda teostada ei saa. Selle töö juhiks on Kristus ise, kui oma koguduse pea, ja kui tema ei juhataks kogudust, selle liikmed oleksid juba

annu laiali jooksnud. Et Jumala koguduses walitseb nii kindlalt üksmeel, on suur Jumala ime. Jumala laste üksmeel on suurim tõendus, et Kristus on nende juht. Joh. 13, 35.

Jagada töö, anda igale oma ülesanne, see ongi tegutseda Kristuse organisatsiooni korralduse järele. Meie oleme Kristuse ülemaailmne kogudus; meie töö on ülemaailmne, nõnda kui meie koguduski. Kogu maailm on jagatud kogudusteks, liitudeks, unioonideks ja ülemaailmseks liiduks, ja see kõik on selleks, et kõigile wõimaldada plaanindel töö üle maailma. Kohalik kogudus korraldab oma kohalikud asjad ja teeb otsused, mis puutuwad tema piirkonda, kuid siiski liitu kuuluwate koguduste põhimõtete kohaselt. Samuti liit otsustab ja korraldab oma asjad ise, kuid samuti põhimõtteliselt kooskõlas teiste liitudega. Ka unioonid otsustawad oma asjad ise, kuid jällegi kooskõlas teiste unioonidega. See ongi Jumalast antud organisatsioon. Kohalike kogudusi, liite ja unioone on palju, kuid kõik kuuluwad ühte Kristuse kogudusse. Meil on kõikjal ühesugune kord, mis ei olene ei rahwusest ega asukohast. „Sest meie oleme kõik ühe Waimu läbi üheks ihuks ristitud, . . . ja oleme kõik üheks waimuks joodetud.“ 1. Kor. 12, 15.

Ükski kogudus ei wõi ütelda: „Meil ei ole seda tarwis, meie ei ole sellest rahwusest.“ Me kõik oleme ühes waimus ühendatud, ja see on Kristuse waim. „Aga kellel ei ole Kristuse waimu, see finane ei ole mitte tema pärast.“ Room. 8, 9.

Ülemaailmne liit otsustab ülemaailmsed asjad, ja kõik unioonid, liidud ja kogudused wõtawad wastu ülemaailmse liidu konverentsi otsused, ja täidawad need. See ongi üks kogudus, olles liidetud ühes waimus. Nii on see Jumala rahwal ifka olnud.

Apostliteaegse koguduse ülemaailmsel kokkutulekul oli eestseisjaks Paulus. Seal tehti otsused kõide tol ajal olewate koguduste jaoks. „Siis tulid apostlid ja wanemad kokku seda asja järele kuulama. . . Siis arwasid apostlid ja wanemad kõigi kogudustega heaks, eneste seast mehi walitseada ja läkitada Antiokiasse Pauluse ja Barnabaga Jundast, kelle liignimi Barjabas, ja Siilast, kes ülemad mehed olid wendade seast.“ Ap. t. 15, 6. 22.

Apostlid saatsid need mehed, et nad jutustaksid ja seletaksid kogudustele üldise koosoleku otsused, millede järele nad wõiksid ühiselt tegutseda. „Aga kui nad sammu läbi käisid, käskisid nad pidada neil seadmised, mis apostlitest ja wanematest Jeruusalemmas olid seatud. Siis kinnitati kogudusi usus, ja neid sai igapäew enam arwu poolest.“ Ap. t.

16, 4. 5. Nõnda on see ka praegu. Kui kogudused võtavad vastu liidu otsused, siis Jumal õnnistab neid.

Juba apostlite ajal kogudused kuulusid rajoonidesse ehk liitudesse: „Masia kogudused läkitavad teile terwist. Afilas ja Briskilla läkitavad teile palju terwist Issanda sees, kogudusega, mis nende kojas.“ 1. Kor. 16, 19. See oli **Masia koguduste liit**. Paulus nimetab Afilat kui selle liidu töölist. Edasi räägitakse **Makedoonia koguduste liidust**: „Aga meie anname teile teada, wennad, Jumala armu, mis Makedoonia kogudustele on antud.“ 2. Kor. 8, 1. Edasi Kreeta saare kogudused: „See pärast jätšin ma sind Kreeta saarele, et sa pidid toimetama mis weel waja oli, ja mööda linnu wanemad seadma, nagu ma sind olen käskinud.“ Tiitus 1, 5. „Aga otsegu mina raha pärast, mis pühadele kogutakse, olen seadnud **Kalattia maa kogudustes**, nõnda tehke teie ka.“ 1. Kor. 16, 1.

Meist kirjakohdadest leiame korraldusi, mis olid esimeses kristlikus koguduses. Kogudusi juhiti ühise korra järele, kus kohalikud tööliised olid wastutawad ainult kohaliku töö eest. Paulus oli aga üldine juht, nagu ta seda kirjutab Tiitusele, Timoteosele ja teistele. Ta kirjutab: „Peale selle, mis wäljast on, käib mure kõikide koguduste eest minu peale.“ 2. Kor. 11, 28.

Jumalal on alati olnud üksainus ülemaailmne kogudus, mis juhiti ühiste seaduste läbi. Ilmutuse raamatus loeme läkitusi kogudustele, mis on nimetatud wastawalt nende iseloomule, nimelt: Ewesuse, Smürna, Pergamuse, Tüatiira, Sardise, Wiladelwia ja Laodikea kogudustele. Iga siin loetletud kogudus on olnud teatud ajajärgul, olles ülemaailmseks koguduseks omal ajal, ja see ülemaailmne kogudus koosnes paljudest üksikogudustest, sest igale kogudusele saadetud kuulutuse lõpul üteldakse: „Kel kõrw on, see kuulgu, mis Waim kogudustele ütleb.“ Nõnda ka nüüd meie oleme üks kogudus, mis koosneb paljudest üksikogudustest, kellel on ühine lord ja töö: wiia kuulutust kõigele maailmale. Argem lubagem waenlasel meid kõrvaldada selle töö juurest.

T. Babienko.

Jumal austab lorda.

Algkogudus käis jumaliku korra järele. Jumal oli kutsunud töötegijad. Inimene ei saa kedagi kutsuda Jumala tööle. Kes ainult inimese kutse peale tulewad, need ei ole suutelised seda tööd tegema ja nende töö ei ole tagajärge.

Kuidas Jumal kutsub? Ta kutsub koguduse organisatsiooni kohaselt. Koguduse wanema walib kogudus koguduste liidu esindaja kohalolekul. Koguduste liidu esimehe walivad kogudused generaalkonverentsi esindaja juuresolekul. Me leiame, et

jäärane lord oli algkoguduses. Waliti see, kes oli tõesti Jumalast kutsutud. Nii loeme, et Makedoonia koguduste juure saadeti Pauluse ja teiste otsusel Tiitus, kellele määrati weel abiline. „Me pidime Tiitust manitsema (Tiitusele jüdamele panema), et ta nõnda kui ta enne oli hakanud ka selle anni kogumise teie juures pidi lõpetama. . . Aga me oleme ühe wenna ühtlasi temaga läkitanud, keda kiidetakse armuõpetuse pärast kõigist kogudustest.“ 2. Kor. 8, 6. 18. Nii toimus kutse selle järele kuidas Jumal oli ära walinud. Kes olid kutsutud kõikide koguduste korra eest hoolitsema, need panid Makedoonia kogudustele ette wastawad ifitud walida koguduste ametisse. Kes olid saadetud Pauluse ja teiste poolt, need said koguduste poolt vastu võetud. Loeme eelmisest kirjakohast edasi: „Aga ei mitte üksipäinis see, waid tema on ka kogudustest meie tee seltsiliseks walitud sellesinase ametiga, mis meist toimetatakse Issanda enese auks ja teie heameele täheks.“

Paulus, kui koguduste üldine hooldaja kirjutab weel ametnikkude kutsumisest koguduse tööle. Ta kirjutab Tiitusele: „Seepärast jätšin ma sind Kreeta saarele, et sa pidid toimetama, mis weel waja oli, ja mööda linnu seadma wanemaid nõnda kui ma sind olen käskinud.“ Tiitus 1, 5. Nii kogudused walisid oma ametnikud igal pool apostlite esindaja juuresolekul. Sellesama tõsiasi kohta loeme weel: „Aga kui nad igale kogudusele siin ja seal said wanemad seadnud ja paastumisega Jumalat palunud, jätšid nad neid Issanda hoole, kellesse nad olid hakanud uskuma.“ Ap. 14, 23.

Magu eelpool nägime, apostlite ajal olid mitmed koguduste liidud. Apostel Paulus oli kõikide liitude hooldaja. Ta waliti selleks apostlite ja koguduste esindajate kokkutuleku puhul. Teatud aegadel olid Jeruusalemmas niiteldad konverentsid. Ühe kokkutuleku kohta loeme Apt. 15, 1—5. Siin said arutatud mitmesugused õpetuseküsimused ja otsused saadeti kõigile kogudustele, ka saadeti tööliised kogudusi õpetama. Apt. 15, 23.—25. 30.—33; 16, 4. 5.

Tööle kutse tuleb Issandast. Ja kui Issand kedagi on kutsunud, siis ilmutab ta seda oma kogudusele, ja kogudus ära tundes Jumala kutse annab sellele isikule luba jutlustamiseks. Apt. 13, 1—4. Nii ka meie koguduses nimetusnõukogu plaanitseb, keda walida, ja siis esitab wastawa kandidaadi kogudusele walimiseks.

Ka Paulus ise sai Jumala poolt kutsutud ja tööle saadetud. Ühtlasi kogudus pidi ta jumaliku korra kohaselt vastu võtma Apt. 9, 5. 6. 15.—19. Paulus oli minemas Tamaskusse, et kristlasi taga kiusata. Aga teel wõttis Issand ta kinni. Issand ilmutas end temale. Ja nüüd Paulus küsis, mis ta peaks tegema. Issand ei ütelnud talle, et mine nüüd ja hakka kuulutama. Issand aga käskis tal minna Tamaskusse, kus ta pidi saama kellegagi

kokku, kes pidi talle ütlemas, mis teha. Seepeale Issand kutsus Ananiasse, kes pidi temaga kokku saama ja ta kogudusse tooma. Siis ta viibis mõned päevad koguduse keskel ja ta sai ristitud ning koguduse poolt vastu võetud. Koguduse ewangelist Ananias oli tema vastuvõtu puhul apostlite esindaja. Kui ta oli koguduse poolt vastu võetud, siis võis ta minna kuulutama. Nii Issand austab koguduse korda ja lasseb iga töölise kogudusel kutsuda. Paulus pidi minema koguduse juure, ja kogudus tunnistas ja läkitas teda. Paulus ei läinud ilma koguduseta. Kas ta oleks võinud ütelda: Jumal on mind kutsunud ja läkitanud, ma ei vaja teid. Ei, nii ei tee Jumalast kutsutu, ta tunnustab Jumala organisatsiooni maa peal.

Baneme tähele, kuidas Issand kutsus Korneeliuse. Siin on mees, kes tegi kõige paremat, mis ta oskas. Ja seepärast Issand walis tema. Tema juure läkitati ingel. Aga ingel ei pidanud ütlemas, mis ta pidi tegema. Ingel waid käskis temal Peetrusega kokku saada, ja Peetrus pidi teda õpetama. Apt. 10. Siin Issand austas jällegi koguduse korda. Ta kutsus koguduse ja koguduse juhatuse kaudu.

Kelle kätte on Issand annud hingedepäästmise töö? Usklikkude inimeste kätte, mitte inglite kätte. Inglid on meie abilised. Ebr. 1, 14. Töö aga on antud inimestele. Kui töö oleks antud inglitele, ja inimene oleks olnud abiliseks, siis oleks neil olnud nõrk abi. Aga nüüd on see inimestele antud, ja neil on nüüd kõrge abi.

Ingel ütles Korneeliusele, sinu palwed on kuulnud, nüüd mine Peetruse juure. Kes oli Peetrus? See oli jüner, kellele ka Issand ütles: Hoia minu karja. Ta oli üks neist, kellele wõeldi: Minge kõike maailma!

Kas ingel teadis, kus Peetrus elas? Ingel nüüdugi teadis. Aga Korneeliusele ütles ta, et mingi ja otsigi Peetrus üles. Nii Jumal austab korda. Ja Jumal ilmutas Peetrusele, et ta lähets Korneeliuse kui pagana juure, õpetaks temale ewangeliumi ja selgitaks koguduse organisatsiooni. Inglise ei olnud see ülesandeks.

Ingel ei ole kunagi ristunud ega organiseerunud. Kas ingel ei oleks võinud kuulutada, kas ta ei tunne jumaliku organisatsiooni maa peal? Ta võiks seda. Aga see ei ole inglite töö. Inglise pole seda ülesandeks tehtud. See töö on antud meile. Kuid meie käes läheb see nii pikkamisi. Miks? Kui kõik tunneksid end kutsutud olevat, wõi laseksid end kutsuda, siis oleks olnud see töö ammu tehtud. Ja kui inglid oleksid kufagil organiseerunud, koguduse hooldaja määranud, siis oleks see waid tekitanud segaduse, arusaamatuse, lahutuse. Kui ingel oleks määranud Korneeliuse, siis see kogudus, kuhu ta määrati, oleks lugenud end paremaks kui teised. See kogudus oleks võinud ütelda, meie wanema määras ingel, aga teie wa-

nemad — Tiitus, Barnabas j. t. on määratud apostlite j. o. inimeste poolt. Ühed oleksid inimese ristimisega, teised ingli ristimisega. Wiimased peaksid end paremaks, õigemaks. See asjaolu oleks toonud segaduse. Jumal on austanud organisatsiooni.

Nii tuleb ka meil käia õiget teed. Jumala asja ei wõi tühjaks teha. Keegi ei wõi nii talitada kui ta ise tahab. On organisatsioon. Kutsu tuleb Jumalalt. Ja kogudus talitab selle järele. Annaks Jumal meile seda ühenduse waimu. Kus ühenduse waim on, seal on edu ja õnnistus.

On wähe inimese ja Jumala organisatsiooni wahel. Mis on see wähe? Wõtame näiteks pupe. Sellel on ka korra kinni peetud. Näib eemalt nagu oleks laps. Aga lähemalt waadates leiad, et on pupe. Pea, käed ja jalad on kui inimesel, aga ei ole waimu. Nii on ka inimliku organisatsiooniga. Ta on hästi korraldatud, aga ei ole seda waimu. Mõned tahawad kogudusse selle organisatsiooni iseloomu, mis on maailmas. Aga ärge wahetage elawat elutuga!

Mis wähe on maailma seitside organisatsiooni ja Jumala koguduse organisatsiooni wahel? Harilik organisatsioon on inimeste poolt ellu kutsutud, ka heade ülesannete jaoks. Willele rajaneb Jumala kogudus. Te ütlete, apostlite ja prohwetite rajale. Aga mis wäljendub prohwetitest, apostlitest, Kristusest? Jumala kogudus rajaneb u s a l d u s e l e , ilmalik organisatsioon kontrollile. Kuhu lõpeb kontroll ja kuhu lõpeb usaldus? Kontroll lõpeb — inimese juures, aga usaldus jõuab Jumalani. Nimult kontrolliga ei saa kaugele. Usaldusega aga läheme edasi. Usaldus üksteise vastu ja usaldus Jumala vastu, see on Jumala koguduse põhijoon. Jumala sõnast tuleb usaldus. Usaldus ühendab ja annab jõudu.

Willega lõpeb kontroll. Revisjoni komisjon kontrollib ja toob aruande täiskogule. Ja sinna lõpebki kontroll. Aga usaldus lõpeb Jumalas. Usalduse puhul südametunnistus ehitab kontrolli tulemused Jumalale. Jumala kogudus rajaneb usaldusele, ja see on kindlam kontroll. „Ärge nüüd heitke oma usaldust, mis juure palga saab.“

Mis on kogudus ja tema ülesanne?

Jumala kogudus on grupp ümberpöörnuid inimesi, kes on loobunud oma pattudest ja saanud andeksandmise usku läbi Kristuse ja on organiseerunud hingede-päästmise tööks.

Issand on kutsunud mõned prohwetiks, apostliks, abiliseks. Mis on nende ülesanne? „Pühade parandamiseks õpetuseameti tööle, Kristuse ihu ülesehitamiseks.“ Ew. 4, 12. Koguduse ametnikkude ülesanne on pühade parandamine — kogudust õpetada, ette walmistada, tööle wiia, pühaksid tubliks teha, Kristuse ihu üles ehitada.

Kokkuvõtte L. Babilento kõnedest.

Koguduse teenrid ja nende valimine

Juhatus valimisteks aastavahetusel.

Jumal töötab oma koguduse läbi siin maa peal. Tema kogudus koosneb isikutest, kes andunud tema tööle. Seda tööd aga juhivad koguduse teenrid, keda Jumal käseb kogudusel valida omale kohale. „Ta on pannud mõningad apostlikud, ja mõningad prohvetiks, ja mõningad armuõpetuse kuulutajaks, ja mõningad karjaseiks ja mõningad õpetajaks, — pühade parandamiseks, õpetuseametite tööle, Kristuse ihu ülesehitamiseks. Ew. 4, 11—12.

Juhatusi koguduse teenritele ja wanemale.

„Jermusalemma koguduse organisatsioon pidi olema kõikide teiste koguduste eeskujul.“ . . . „Nende aeg ja jõud, keda pandi Jumala plaani järgi juhtivale ja vastutavale kohale koguduses, pidi ära kasutatama tähtsatele tööle, mis nõuab erilist tarkust ja juuremeelsust.“ „Kõikide koguduste olukordade korraldamisel ja vastavate meeste ametisse õnnistamisel apostlid pidasid kinni juurest eeskujust, mis Wana Testamendis oli võetud rahva juhtide kohta. Nad pidasid sellest kinni, et igaüks, keda kutsuti koguduses vastutavale kohale, pidi olema „laitmatu, kui Jumala majapidaja, mitte iseennast täis, mitte äkilise meelega, mitte joodik, mitte riakas, mitte liiakajapüüdja, vaid külalislahke, hea-armastaja, mõistlik, õiglane, püha, ka- sin, kes kinni peab ustavast sõnast vastavalt õpetusele, et ta oleks niihästi vägev manitsema ter- ves õpetuses kui ka tagasi tõrjuma vasturääkijate väiteid.“ Tiitus, 1, 7—9.

„Esimene kristliku koguduse kord oli otse kui hästi korraldatud sõjaväes, varustatud jumaliku rehvadega, ja see viis kõiki kui üht meest edasi.“

„Seft Jumal ei ole mitte segaduse, vaid rahu Jumal, nõnda kui kõikide pühade koguduste sees.“ 1. Kor. 14, 33. Ta soovib, et koguduse olukordadel walitseks tänapäev samasugune kord ja süs- teem, nagu see oli wanal ajal. Ta soovib, et tema tööd tehakse põhjalikult ja täpsalt, nii et tema võib oma heameele pitseri sellele peale wajutada. Krist- lase ja kristlase, koguduse ja koguduse wahel peaks olema lähedane ühendus; inimlik tööjõud peaks Jumalaga koos töötama, iga tööjõud peaks alluma Pühale Waimule ja kõik peabid ühendatult wiima maailmale Jumala armu rõõmust sõnumit.“ „Die Gesch. d. Apostel“ E. G. W., lhf. 87—92.

Koguduse wanemale: „Meed, kes alamkarjase (koguduse wanema) kohta vastu võ- tavad, peavad hoolikalt Issanda karja üle wal- wama. See ei pea olema mingi käskiw walwe, waid selline, mis julgustab, kindlustab ja kõrge- male tõstab. . . Sinekarkjaseid on waja — usta-

waid karjaseid, kes Jumala rahwa ees ei mee- lita ega tegutse ka mitte karmilt, waid kogudust eluleiwaga toidawad — mehi, kes oma igapäewa- ses elus Püha Waimu parandawat mõju tunne- wad ja omakasjuta armastust üles näitawad nende wastu, kes on usaldatud nende töö hoolle.“

„Alamkarjane peab taktitundega töötama, kui ta on kutsutud lahendama lahkmeeli, kibedust, waenu ja kadedust koguduses, ja ta peab Jumala Waimuga koos töötama, et korda luua. Ustawaid hoiatusi tuleb anda, ja patuseid tuleb noomida, üle- kohus peab heaks tehtama, mitte ainult awaliku ülesastumisega kõnetoolis, waid ka isikliku töö läbi.“

Noorematele ja teistele kaasa- ametnikkudele: „Ühenduses juhistega nen- dele, kelledel koguduses on usaldusametid, mainib apostel ka neid üldisi põhimõtteid, mida kõik, kes on kogudusega ühenduses, peabid tähele panema. Noo- remaid manifeti kristlikus ühenduses järgnema wanemate eeskujule: „Selsamal kombel teie, noo- red, olge wanemate wastu alandlikud; aga kõik olge üksteise wastu alandlikud. . .“ Sealhamas lhf. 500—502.

Ülaltoodud mõtted koguduse ametnike kohta on antud Püha Waimu läbi. Lähenevatel aastawa- limistel pandagu jeda tähele, et walitawad ametni- kud on vastavalt meie õpetusele wäärilised wali- miseks Issanda karjas tegutsema. Nimetusnõu- kogu pangu ametnike nimetirja koostamisel tähele:

1. Kas kandidaat on truu ad- wentuustlik? Usub ta kõiki wiimsse kuu- lutuse tõdesid? Rahtleja wiimses kuulutuses ei wõi olla koguduse teener.

2. Kas ta elab puhast ja kõlbe- list elu? On ta waba maailma harjumustest ja lõbustustest. Selle alla käib ka keeld kino jne. kohta. Ei pruugi wist küll siin mainidagi, et tu- bak, alkohol jne. ei ole lubatud ühelegi adventuust- likule, ammugi mitte koguduse ametnikule.

3. Kas ta armastab Jumala karja? On ta walmis toetama nõrku, juhtima effijaid õigele teele, nimetama pattu õige nimega, üldse kas ta on walmis tähele panema kõiki karjase- kohustusi.

4. Kas ta on ustaw annetes ja misjonitöös? Iga koguduseametnik peab olema truu kümniises. Ta peab pooldama ja kaasa tegema misjonitööd. „Waligu kogudus niijugused karjased ja wanemad, kes on end pühendanud Iss- sandale Seesusele, ja need mehed waa- daku järele, et walitakse niijugused koguduse

abilijed ja ametnikud, kes tahavad uustawalt tööd teha kummiise kogumises." Tunnist. 3, 269.

5. Kas ta toetab Jumala tööplaanet? Ametniku meelusus peab olema kooskõlas koguduse ja Liidu juhatusega. Jumala töö võib jelle all palju kannatada, kui on nõukogudes isikuid, kes ei tööta Jumala plaanidega koos. Ühemeeleline nõukogu ja koguduse ametnike koosseis on suurim pant eduks, sest Jumal töötab siis nende seas.

6. Kas ta on elaw koguduse liige? Leiget ja ükskõikset isikut ei pea kunagi ametisse walitama. Isik, kes on hooletu koosolekutel käimises, hingamispäewafoolist osawõtmises jne., ei lähe ameti läbi hoolisamaks, waid pigemini takistab koguduse tegewust, kui ta leigena hoiab ametit oma käes kinni.

Koguduse tegewuskoosolekud.

„Kõigis meie koguduste tegewuskoosolekutel, (täiskogu koosolekutel), läbielude koosolekutel ja teistel usulistel kokkutulemistel peab Jeesus meie kõrwal seisma ja meie juhataja ning nõuandja olema. Kus Jeesuse ligiolekut tunnustatakse, seal ei kaldata ka mitte kergemeelsusele. Oma „mina“ ei esine seal...“

„Kui me ainult wõiksime awada oma silmi, siis näeksime oma koosolekuil ingleid, ja kui me wõiksime seda ära tunda, siis me ei püüaks mitte oma tähtsusetuid punkte läbi wiia, mille läbi sageli koosoleku ja töö edasiminef takistatakse. Olesime rohkem waikses palwes, käsitasime tähtsaimaid juhtumeid pühalikumalt, siis oleks meie täiskogu koosolekute heli hoopis teine, — ta oleks ülendaw... Kõik, mida teeme ja ütleme, on kirjutatud taewastesse raamatutesse...“

„Oma täiskogu koosolekutel me ei suuda küllalt ettewaatlikud olla Jumala tööga ja pühade asjade käsitamisega...“

„Kergemeelusus ei sobi koosolekuile, kus Jumala pühalik töö ja asi on päewakorral.“

„Ütleks igauks enesele, kes osa wõtab mingist nõupidamisest wõi nõukogu istungist: Ma töötan igawiku jaoks; ma olen Jumala ees wastutaw põhjuse üle, mis mind tegutsema paneb. Tema hüüdsõnaks olgu Paulja palwe: „Tehoowa, pane waht mu juu ette, pane hoidja sinna juure, mis mu huultest tuleb. Ära lasse mu südanf mitte kurja asja poole pöörata!“ Tunn. 7. 258, 259.“

Walimine.

Kõige enne koguduse nõukogu koostab walimis komisjoni wõi nimetusnõukogu. Kohalik jutlustaja, piirkonna wanem, liidu esimees wõi wolinif juhif nimetusnõukogu. Nimetusnõukogus peawad olema isikud, kellel kogemusif koguduse elus ja

töös, kes on head kristlased ja korralikud koguduse liikmed. Nimetusnõukogu koosseis esitatakse siis kogudusele ja pärast wastuwõtmist ta asub kohe tööle. Kui ei taheta, et nimetusnõukogu walimise ja ametnike walimise täiskogude wahel ei pea olema faks nädalat wõi rohkem aega, eriti juhtumeil, kus kohapääl pole juhtiwat wenda ja see tuleb väljaspoolt koguduse koosolekuks, siis wõib faks täiskogu koosolekut kahe erinewa päewakorraga ja ajaga ühel ajal wälja kuulutada. Esimese päewakord oleks nimetusnõukogu walimine ja teise päewakord aastawalimised ja muud koguduse ellu puutuwad asjad, nii kui aruanded jne. Siiski peaks nende kahe täiskogu koosolekute eriaegade wahel olema nii suur, et nimetusnõukogu suudaks oma töö ära teha. Wäikeses koguduses olgu wahel aeg waid mõni tund, suuremas üks päew wõi rohkem, nii kui wajadus kohapeal on.

Nimetusenõukogu, ametnike kandidaate üles seades, pidagu meeles põhimõtteid, mis mainitud käesolewas artiklis, ka warem ilmunud jellekohastes kirjutustes, „Tunnistustes“ ja Pühakirjas. Nimetusnõukogu tööst oleneb koguduse käekäif. On wastawad kandidaadid leitud ja kui pole teada, kas isik on walmis kohta wastu wõtma, siis tuleb määrata isikud, kes kandidaatidega ühendusse astuwad. Suuremas koguduses see wõtub päew wõi rohkem aega. On see eeltöö tehtud, siis tuleb nimetusnõukogu weel korrafs kokku, waatab kandidaatide nimistu weel üle, paneb kõik kandidaadid palwes Jumala ette ja on sellega siis walmis nad wäljakulutatud korralisele täiskogu koosolekule esitama. Mingil tingimusel nimetusnõukogu ei wõi liikmekandidaate enne awaldada; see oleks ebaõige ja ebatähtiline tegu.

Teineford soovitakse ka mõnd nimetusnõukogu liiget walida ametisse. See on ka wõimalif äärmisel juhul. Siis peab nimetusnõukogu liige nõukogust eraruumi minema seniks, kui tema kandidatuur on harutusel nõukogus.

On nimetusnõukogu oma tööga walmis, siis teatab ta jellest koguduse wanemale. Wiimane, olles jellest jutlustajale teatanud, et kõik eeltööd on tehtud, awab täiskogu koosoleku ja annab walimiste juhtimise jutlustaja, Liidu esimehe, wõi woliniku hooleks. Kunagi ei pea kogudus aastawalimisi korraldama ilma Liidu esindajata.

Walimise päewal ei pea kandidaadid end enam ära ütleva. On nad sõna annud, siis jäägu ka jelle juure. Siiski ootamatuste ärahoidmises peaks nimetusnõukogul olema mõned tagawarakandidaadid.

Aasta-walimine on jamuti waimulik koosolek, nii kui mõni teine koguduse kokkutulek. Sellepärast tehtagu jeda Jumala Waimus. Pärast walimisi korraldatagu lühike palwekoosolek ja kogudus pangu uued ametnikud palwes Jumala ette. Sil-

JUMALA JA METSALISE MÄRK

Johannese Ilmutuse Raamatus, 14. peatükis, 6.—14. salmides, räägitakse kolmest inglilt, kes annavad wiimise hoiatuse hukkuwale maailmale enne Jeesuse Kristuse teiskordset tulekut. Need inglid tähendawad kuulutust wõi õpetuse süsteemi; nad tähendawad inimesi, kes kuulutawad wiimset kuulutust.

Esimene ingel teatab, et on tulnud kohtutund, ja ta kutsub kummardama Loojat, sest lõpuajal inime on walmis kummardama raha, himusid, teadust, kunsti, loodust jne., aga mitte Loojat. Sellepärast on esimesel inglil selline ohusaw sõnum.

Teine ingel kuulutab Baabeli languist. Baabel oli wanal ajal õpetuse süsteem, mis hülgas Jumal on segadus. Siljem Baabeli riik kuningas Nebukadnetsari ajal, — sellega Baabeli torni ehitamise ajal, — sellega Baabeli ja wõitles Jumala tõe vastu. Jumal segas bukadnetsari ajal sundis Jumala austajaid loobuma oma usust, heitis Jumala kummardajad põlewasse ahju ja tõi muud segadust Jumala tõe vastu. Jumal kuulutas prohwetite läbi wana Baabeli languist ja hukumist aastajadu ette. See kõik tõestus täpselt. On langenud rahwas, kes wanasti ehitas Baabeli torni, ja on hukunud Nebukadnetsari Baabeli riik, kes ihkas end ülendada üle Jumala. Ainult waremud weel jutustawad wanast hülgusest, ja muuseumidesse kantud kivist kirjad kõnelowad uhkusest, mida omas wana Baabel.

Jem Liidu esindaja kogugu uued ametnikud kofku ja juhatagu neid nende wastutusrikkas töös. Endised ametnikud andku nõukogu, wanema ja jutlustaja juuresolekul oma ametid ja raamatud uutele üle. Enne üleandmist olgu kõik raamatud korrapärasalt lõpetatud ja rewideeritud. Pärast üleandmist algab uus tegewusaasta. Ütleme tänu endistele ustawuse eest ja soowime jõudu ja Jumala õnnistusi uutele ametnikele.

Pärast walimisi kobe koguduse kirjutaja teatab walimiste tulemustest Liidu kirjatöimetajale, jaa-tes wiimasele täpse nimistu (nimed ja aadressid) uutest ametnikest.

Sedawiisi toimimine toob alati õnnistusi, forda ja rahu. Aljal, millal kõikjal usaldust kõigutatakse, rahutust luuakse ja raskusi tekatakse, peab Jumala kogudus meeles pidama Issanda sõna: „Rahu jätan mina teile, oma rahu annan mina teile. Mina ei anna teile mitte nõnda kui maailm annab. Teie süda ärgu ehmatagu ega jaagu mitte araks.“

Ed. Mägi.

Uus Baabel, millest kõneleb Johannese ilmutuse raamat, on samuti õpetuse süsteem, mis ei alistu Jumalale ega tema sõnale. Uus Baabel on selgemini kirjeldatud Ilm. 17. ptk. 1.—6. salmides. Uus Baabel, usuline õpetusesüsteem, on jätnud maha Jumala ja on teinud lepinguid kuningatega. Ta on istunud metsalise selga, j. t. ta toetub riigile, maisele wõimule ja on lahkunud Jumalast. Ta ei austa enam Jumala sõna kui ainust eeskirja usu- ja koguduse-elus, waid ta austab traditsioone, mida on wälja mõelnud inimesed konjüliumidel ja muudel juhtumitel. Ta on tõstnud inimeste käsud ja usulised eeskirjad kõrgemale Jumala käskudest. Edasi kõneleb neljas salm, et uus Baabel on ennast ehtinud nii kui langenud naine. Uus Baabel tahab oma walet warjata wäliste ilu ligitõmbawusega. Aga tema otsusele on kirjutatud: „Saladus. . . Suur Baabel, — hoorade ja kõigi hirmjate asjade ema maa peal.“ Niisugune on Jumla otsus uue Baabeli kohta.

Edasi kõneleb kuues salm, et uus Baabel on joobnud pühade ja Jeesuse tunnistajate werest. Ja keskajal oli säärane oluford. 52 miljonit inimest on tapetud usulistel põhjustel 1260-ne aasta jooksul, millal walitses keskaja waimulik wõim j. o. uue Baabeli waleõpetuse süsteem.

Lõpuajal kuulutab teine ingel, et uus Baabel on waleõpetuse süsteem. Ja Baabeli wiina, waleõpetust, millega joodetud rahwaid, ei tohi enam juua, waid tuleb tõe vastu wõtta, kuna kolme-ingli=kuulutuse toob tõe, Jumala sõna ja käju esile ja kutsub kõiki Jumalat kummardama.

Nii ilmubki kolmas ingel, kolmas osa wiimsest kuulutusest, Jumala ultimaatumiga j. o. wiimse ettepanekuga ja hoiatab: „Kui keegi metsalilt ja tema kaju kummardab ja wõtab tema märgi oma otja ette wõi oma käe peale, teesama peab ka Jumala kangest wihawiinast jooma. . .“

Uus Baabel sunnib üht märki vastu wõtma. Ilmutuse 13, 16.—18. kuulutab ette, et selle wastuwõtmist sunnitakse wägivallega, ja wiimaks boikoteeritakse neid, kes ei austa metsalise märki. See on tulewiku juur wõitlus usulise süsteemiga, mis jaa tegema Jumala laste olemasolu raskeks ja kutsub esile suure lõpuwõitluse. Aga Jumal jääb oma otsuse juure, — ta hoiatab metsalise märki vastu wõtma. Mis on siis metsalise märk ja mis on Jumala märk?

Jumala märk.

„Ja pärast seda nägin ma neli ingliti seiswat maa nelja nurga peal, need pidasid neid neli maa tuult, et tuul ei pidanud puhuma ei maa peale ega mere peale ega ühegi puu peale. Ja ma nägin

ühel teisel inglil üles tõusvat päevatõusu poolt, kelle käes oli elava Jumala pitser, ja ta kisedas suure häälega nende nelja inglil vastu, kellele oli antud paha teha maale ja merele ja ta ütles: „Arge tehke paha ei maale, ei merele ega puudele seniks, kui me oma Jumala sulaste otsustuse jaame pitseriga märkinud.“ Ja ma kuulsin nende arvu, kes pitseriga olid märgitud, — sada nelikümmend neli tuhat öäd märgitud kõigist Iisraeli laste suguharudest“. Slm. 7, 1—4.

Siin on kirjeldatud töö, mida tehakse Jumala poolt tema sulastele enne, kui tulevad viimsed sõjatormid ja hukatustuuled maailma peale. Meie usume, et elame selle pitserimise aja sees. Jumal otsib oma viimse kuulutuse läbi oma lapsi maailmas ja pitseerib nad. Kas oled sina Jumala laps? Oled ja pitseeritud Jumala pitseri märgiga? On ainult üks valikut: kas olla Jumala laps ja olla pitseeritud Jumala märgiga, või käia metsalise järele ja kanda tema märki.

Mingi märk või sümbol peab esitama kellegi võimu, autoriteeti ja tegewuspiire. Waadates jeda märki, teame kohe kellega meil on tegemist. Igale ametpaberile kirjutakse pitserid või märgid alla, mis teeb paberi ametlikuks dokumendiks. Nii kõneleb ka Jumal oma pitseri märgi ja metsaline oma märgi kaudu.

Kes on Jumal? Ta on Looja, maailmade ülalpidaja, käsuandja, walitseja, kohtumõistja ja inimese lunastaja. Tema riigi seadustes ilmneb ka tema võim. Kümme käsku on Jumala riigi põhiseadus. Meie mõtleme muidugi neid wõltsimatuid kümme käsku, mis on piiblis, mitte katekismustes. Käjud, mis ei ole piiblis, ei kõnele Jumala autoriteedist, ja nende kaudu pagan ei saaks eales mõista, kes on Jumal. Aga kümme käsku piiblis kõnelewad Jumala tööst, autoriteedist ja Loojast. Neljas käsk piibli käskudes kõlab järgmiselt: „Mõtle hingamispäewa peale, et sa jeda pühitseb. Kuu päewa pead sa tööd tegema ja kõik oma tegemist tegema, aga seitsemes päew on hingamispäew Jehowale, siinu Jumalale, siis ei pea sa ühtegi tegemist tegema, ei sina, ei su poeg ega su tütar, ei su sulane ega su ümmardaja, ei su lojus ega su wõõras, kes su wärawais on. Seis kuu päewaga on Jehowa teinud taewa ja maa, mere ja kõik, mis nende sees on, ja ta hingas seitsemendal päewal, seepärast Jehowa õnnistas hingamispäewa ja pühitseta.“ 2. Moos. 20, 8—11.

Jumal on taewa ja maa Looja. Seda kõneleb tema enda poolt antud neljas käsk. Loomistöö kaudu Jumal ilmutab oma wäge ja autoriteeti. Hingamispäew anti juba maailma loomisel loomistöö mälestuseks. Hingamispäew on Jumala, Looja, võimu ja autori-

teedi märk. See on algupärane ja õige märk Jumala ja Jumala laste wahel. 2. Moos. 31, 12—17 loeme: „Ja Jehowa rääkis Moosese vastu: Ja sina räägi Iisraeli laste vastu ja üttele: Teie peate kõwasti pidama mu hingamispäewa, sest see on täheks (märgiks) minu ja teie wahel teie tulewa põlwe rahwale, et nemad teada saawad, et mina olen Jehowa, kes teid pühitseb. . . . Seepärast peawad Iisraeli lapsed pidama hingamispäewa. . . oma tulewa põlwe rahwa seas igaweseks seaduseks. Minu ja Iisraeli laste wahel on see täheks igawesti, sest kuu päewaga on Jehowa teinud taewa ja maa ja seitsemendal päewal on ta seisnud ja hinganud.“

Me võime siin tähele panna Jumala ütelsusi: Hingamispäew on märgiks minu ja Iisraeli wahel. Ta on märgiks tulewa põlwe rahwale, et nad teada saawad, et mina olen Jehowa. Selle läbi saawad paganud teada, et mina olen Looja. Mina olen Jehowa, kes teid pühitseb oma märgi, hingamispäewa kaudu ja hoiab eemale metsalise märgist. Ja see märk on igawene märk minu ja mu rahwa wahel. Selle märgi läbi minu rahwas tunnistab minu kui Looja autoriteeti. — Meed mõtted on neljandas käsus ja hilisemas juhatuses, mis Jumal andis oma hingamispäewa kohta.

Hingamispäew on Jumala märk

Jumala ja ta laste wahel. Ja kui mõni tahab wäita, et see märk on Jumala ja ainult Iisraeli i. o. juudi wahel, siis kuulgu apostlite õpetust Iisraeli juhtes: „Sest kõik need ei ole mitte Iisraeli jugu, kes Iisraelist sündinud, ega kõik ole Abrahami lapsed seepärast, et nad on Abrahami jugu.“ (Rooma 9, 6 7.) Sest teie kõik olete Jumala lapsed usu läbi Kristuse Jeesuse sees, . . . aga kui teie Kristuse pärast olete, siis olete teie ka Abrahami jugu ja pärijad töötuse järele.“ (Gal. 3, 26—29).

Tõeline Jumala laps, kes on pattudest puhastatud ja uuesti sündinud, on waimulik Iisrael ja Jumala riigi pärija. Ta tunnistab Loojat hingamispäewa i. o. seitsemenda nädalapäewa pühitsemisega. Ta wõtab Looja märgi omaks märgiks. Ta tunnistab ka sellega, et Jehowa Jumal on oma waimu läbi pühitsenud teda käsule sõnakullesif olema.

Pühitsetud Jumala lapsi pitseerib Püha Waim Jumala pitseri või võimu ja autoriteedi märgiga i. o. hingamispäewaga. See pitseerimine toimub enne maailma lõppu. Jumala inglil hoiawad tuuli tagasi, et 144.000 saaksid pitseeritud. Kas oled sa nende sees? Kas sa austad õieti Jumala hingamispäewa — Jumala pitserit? Wõi on sinu hingamispäew wõrdum ilmaliku inimese wabale päewale? „Mõtle hingamispäewa peale“ ütleb Jumal.

Salvenädalaks

Palvenädal leiab aset 4.—12. detsembril

Jälle on saabumas adventrahva ilusaim pühalikem aeg — palvenädal. Minewikus oleme wõinud neil päewil wastu wõtta rikkalikke Jumala õnnistusi. Usume, et saame ka tänawu. Jumal on tahtlik neid andma igale palujale oma töötuse põhjal. „Kas palub, see saab.“ Kas oleme aga walmis õnnistusi wastu wõtma? Kas oleme oma hinge ja südame puhastanud, et Jumal ja Püha Waim wõiks meis ruumi leida?

Õnnistuse saamine oleneb meist erestest ja sellest, milline on meie seisuford Jumala koguduses. Kallis usuwõitleja, — ära ole kahewahel wiinise töö ja koguduse juhtes. Ma tean, mitmed kõiguvad kui laew merel. Kiri ütleb, et kaksipidine inimene ei saa ka Jumalast midagi. Nii mõnegi südamesse on ajunud kahtlus hingewaenlase kurja töö tulemusena. „Kas see on nii?“ oli hingewaenlase ütetus juba esimesele inimesele, ning sellest tuligi inimsoo langus. Waenlane tegutses tänapäew samuti. Kaaswõitlejad, ärge laske oma usaldusel kaduda. Kaotate selle, kaotate kõik: kooskäimiseoorvi, palwetamise, piibliuurimise, misjo-

nitwainu ja lõpuks usu ning igawese elu. Ma räägin südame häälel teie poole ja palun, mõtelge sellele.

Kui teie perekonnas wõi koguduses on olnud mõningaid raskusi üksteisega ja kui on palju kuldagi rikunud, siis katsuge endid läbi Jumala sõna walgujel ja otstige endi juurest põhjusti. Kõrvaldage need põhjusted! Andestage üksteisele. Siis saabub rahu perekonda ja kogudusse.

Lugege iga palweloeng juba kodus hoolega läbi. Kõik need loengud on kirjutatud kogunud juhtide, andunud usumeeste poolt. Nad räägivad meile Jumala Waimu läbi. Lugege ifka ja jälle neid, ning te leiade, et Jumala hääle kutsub teid. See hääle kutsub meid eneseleidmisele ja palwetele. See kutsub meid äielisele andumisele Issandale. Ja siis leiad sa ise, et kahewahel on tõesti raske olla. Sa pead otsustama kummale poole.

Õnnistagu Jumal meid jellel palwenädalal! Loome selleks uuesti oma südame Issandale.

G. Mägi.

Metsalise märk.

Mis on see? Teeme loogilise järelduse: Kui Jumala autoriteedi märk on üks päew, Looja hingamispäew, seitsmes päew nädalas, — siis metsalise märk peab olema ka miski sarnane. Kui Jumala märgiga, hingamispäewaga tunnustatakse ja kummardatakse Loojat, siis ka metsalise märk tahab inimest sundida tunnustama ja kummardama metsalist. Beame seda meeles, et metsaline aimab alati Jumalat järele. Ta püüab olla tema sarnane. See oli juba patu alustaja, Lutsiweri otsus: „Ennast teha kõigeförgema sarnaseks.“ (Jes. 14, 14). Paneme ka tähele seda, et Jumala autoriteedi märk seisab Jumala kümnes käsus hingamispäewa käsu sees. Nii ka metsaline, teatud õpetuse süsteem, on pannud oma wõimu ja autoriteedi muudetud kümne käsu sisse. Metsalise õpetuse süsteem peab seda muudatust oma wõimu ja autoriteedi tunnuseks. Loome mõned tõendused selleks:

„Katoliku kirik oma eskimata ülemwõimu läbi on pühapäewa teinud pühaks päewaks, et teda panna käsu hingamispäewa asemele.“ — Kansas City Catholic, Febr. 9. 1893.

„Oma kirikliku misjoniwõimuga on katoliku kirik hingamispäewa ümber muutnud pühapäewa faks.“ — Catholic Mirror, Sept. 23, 1893.

„Piibel ütleb: Mõttele hingamispäewa peale, et

sa seda pühitse!“ Katoliku kirik ütleb: Ei! Oma kirikliku wõimu läbi ma kaotan hingamispäewa ja käsen teid esimest nädalapäewa pühitseta. Ja waata, terve tsiwiliseeritud maailm kummardub aupakkikus sõnakuulmises katoliku kiriku püha käsu ette.“ — Preester T. Enright, C. S. S. R. Redemptorist College, Kansas City, Mo., „American Sentinel“, 1. Juni 1893.

„Õhele kirjale, mis saadeti 28. okt. 1895. a. kardinal Gibbons'ile ja milles küsiti, kas kirik tõendab, et hingamispäewa muutmine on tema wõimu märk, tuli järgmine wastus: „Muidugi tõendab katoliku kirik, et see muudatus oli tema tegu... Ja see toiming on tema wõimu märgiks usuausus.“ C. F. Thomas, kantsler.“

Flm. 13 ptk. kirjeldab metsalise tegusid ja ütleb: „Kõik maailm pani jeda imeks ja käis metsalise järel... Ja teda wõtawad kummardada kõik, kes maa peal elawad, kelle nimed ei ole kirjutatud maailma algusest äratapetud talle eluraamatusse.“ (13, 3. 8.). Väastetud hinged ei käi metsalise järel. Nad käiwad oma Talle, Teesuse järel, kus tema iial eel on käinud (Flm. 14, 4). Nende nimed on eluraamatus ja jääwad ka igawesti sinna, kui nad on truud Loojale ja tema käsuks.

Gd. Mägi.

Pühaõhtusöömaajast osavõtmine

Üks tähtsamaid waimulikke seadlusi kristlikus koguduses on pühaõhtusöömaae. Jumalateenistus ühes pühaõhtusöömaajaga on usklikule tähtsaks sündmuseks, tõelikuks osajamiseksi Õnnistegijaga. Kuigi kristlikes kogudustes walitseb selle talituse tähenduse kohta mitmesugused mõisted, siiski hirmutawad ja austawad kõik kristlased jeda Kristuse seadlusi ühel meelel.

Pühaõhtusöömaaja läbi mälestatakse Kristuse kannatamisi ja surma. Jumala sõna ei anna pühaõhtusöömaajale mingit muud salapäraist ehk sakramentaalset tähendust, kui ainult Kristuse surma mälestamine. Seda tõendawad meile ka Pauluse poolt esiletoodud Kristuse sõnad: „Seda tehke minu mälestuseks.“ 1. Kor. 11, 24. 25. Ka adwentkogudus mõistab selle all Kristuse surma mälestamist. Mii palju asja enda kohta.

Järgnewalt kerkib küsimus: Kes wõib sellest osa wõtta? Igal koguduseliikmel on selleks õigus. Seda ei tohita kellelegi keelata. Loomulikult oodatakse koguduseliikmetelt, et nad elaksid kristlikku elu, oleksid teadlikud, et nende pattud on andestatud ja oleksid igapäew osajamises Jumalaga ja üksmeelles ning armastuses oma õdedega-wendadega. Mii-sugune oluford walitsemise esimeses kristlikus koguduses, ja jeda ootab Jumal oma rahwalt ka tänapäew. Waata: Apt. 2, 42. 46. 47.

Kes aga on kõlwatu pühaõhtusöömaajast osa wõtma? See põhjustab meid kõiki jügawamale järelemõtlemisele. Paulus kirjutab: „Aga inimene katsugu iseennast läbi ja nõnda sөөgu tema sellest leiwast ja joogu selle karika seest. Seft kes kõlwatult sөөb ja joob, see sөөb ja joob iseenejele nuhtlust, sest ta ei tee wahet Issanda ihu juures.“ 1. Kor. 11, 28. 29. Nõnda kirjutab Paulus Korintuse rahwale. Sõnad „seft tema ei tee wahet Issanda ihu juures“, näitawad, et mõned olid selle pühaliku mälestusöömaaja alandanud hariliku söömaaja astmele. Seda näitab Paulus weel selgemalt sõnades: „Kui teie nüüd isekeskis kokku tulete, siis ei ole teil mitte Issanda õhtusöömaaja pidamist; sest igauks wõtab süües oma roa enne ära, ja mõnel on nälg, mõni on küll joonud.“ 1. Kor. 11, 20. 21. See hoiatus on ka meile maksjew. Kuigi meie ei pea pühaõhtusöömaaga mõneks salapärase imejõuga toiminguks, waid ainult mälestusöömaajaks, on jessel siiski jumalik algupära ja wäärib meie poolt suurimat aukartust ja eneseläbikatsumist, kas oleme selleks kõlbulikud.

Millal peakime pühaõhtusöömaajast eemale jääma? Paljud õed-wennad ei mõista jeda õieti ja jätawad enda jagedasti õnnistusest ilma. Suurimaks kõlwatumalt osawõtmiise põhjuseks peetakse mõnd wiga wõi pattu, milles ollakse teadlik ja arwatakse weel mitte küllalt kahetsetud ja

maha jäetud. See on asja tõsiselt wõtta, kuid siin tuleb talitada targasti. Asjaga wiivitamine ei too kasu. „Täna“ on iga õhtuise ja wea kõrwaldamiseks ja heakstegeamiseks kõige parem aeg. Pühaõhtusöömaajast osawõtmiise tingimuseks on ülestunnistamine, andestamine, unustamine, wastastifune armastus ja üksmeel. See nõuab osawõtjailt alandamist ja endasalgamist, tõsist igatjust waimliku uuenduse järele. Selleks Kristus andiski pühaliku jalgadepesemise. Kui nüüd jalgadepesemise püha seadus tahab meid meelesparandamisele ja leppimisele jaata, siis see otse tõendab patu olemasolu osawõtjate juures. Kuid jeda tuleb Jumala abiga kõrwaldada. Kes ei tunne end patuise olemat, kes ei igatse andeksjaamise ja Kristusega osajamise järele, see ei wõi Issanda lauast osa wõtta. Kõik aga, kes oma pattu ja wiga tunnewad ja paremaks jaada tahawad, nende jaoks ongi pühaõhtusöömaaja õnnistus.

Kristus ei kõrwaldanud Beetrust pühaõhtusöömaajast, kuigi ta oli temale ette kuulutanud ärasalgamise. Isegi Juudasel oli weel see eesõigus. Seega siis pattudeta ja wigadeta olek ei ole mitte pühaõhtusöömaajast osawõtu eeltingimus waid sellest osawõtt on pattudest ja wigadest wabanemise joowi wäljendus.

Andestamise mõõdu kohta ütleb Kristus (Mark. 11, 25. 26), et mitteandestaw meel jätab meid taewast wälja. Mii-sugused ei peaks kuuluma Jumala kogudusse. Suuremat ja hulkamõistmises-wäärjemat pattu ei olegi kui mitteandestataw meel ja kättemaksuwiha. Meed, kes ei suuda ega taha andestada ja unustada, peaksid jumala kogudusest lahuma.

Kes oma ebakristliku meele ja elu pärast ei jöanda pühaõhtusöömaajast osa wõtta ja siiski tahab olla koguduse liige, see ootab paremat meelesparandamise aega asjatult ja wiimaks tuimestab oma jüdametunnistuse jääwalt. Ta on langenud waimuliku unne. Nendest kirjutab Paulus, üteldes: „... ja paljud magawad.“ 1. Kor. 11, 30. Mõttele sellele enne kui on hilja!

Ainult see mõistab pühaõhtusöömaaja mõistet õieti, kes elab alandlikus waimus, kannab Jumalat oma hinges ja on igal ajal walms kõige paha kõrwaldamiseks ja teistele andestamiseks.

M. B.

Tellige enesele uueks aastaks meie kuukirjad:
„Misjoniteated“,
„Meie Aeg“,
„Sühised Noortele“.

Piibliuurimine

Kõneaine leidmisest.

Sageli soovivatse ainet piiblitundide ja koosolekute pidamiseks. Kust seda võtta? Piiblisilike aineid on külluses käsitatud „Misjoniteadetes“, „Meie Ujas“ ja „Tuhistes“. Aga kõike ei juudeta meeles pidada. Võimatu on kõiki aastakäite alati kaajas kanda, et vajaduse korral neist mõnd kõnet välja võtta. Ja pealegi, kui on raamat, siis võib kuulajale tekkida mõte, et rääkija ei mõista isegi, kuid loeb raamatust maha.

Õppimishimulistele koguduseliikmetele püüan siinkohal vastu tulla ning annan lihtja ja hõlpsa abinõu, kusjuures langewad ära kõik eelnimetatud pahed, kuna peale piibli ei ole tarwis midagi kaajas kanda.

Toon J. L. Schuleri raamatu põhjal 28 kõnefawa, millede järele võib pidada piiblitunde. Need kõnefawad saab märkida otseskohe piiblisje, seega neid on igal ajal hõlbus käsitada. Need kõnefawad ilmuvad järjekorras mitmes „Misjoniteadete“ numbris.

Juhised kõnefawade märkimiseks piiblisje.

1) Hõlbus wiis fawa märkimiseks piiblisje on erilise wõtme-tähe abil. See seisab nimelt selles, et teatava teema (õppeaine) tähistame üfsikute tähtedega, näiteks:

Kristuse teine tulemine — T. T.

Tuhandeaastane rahuriik — R. R.

Jumala nõu maailmaga — J. N.

2) Piibli alguse või lõpu puhtale lehele märgi järjekorras teemad ja nende wõtmed-tähed ühes algkirjakohtadega. Sa kirjutad nii:

Kristuse teine tulek — T. T. Ebr. 9, 28.

Tuhandeaastane rahuriik — R. R. Slm. 20, 5.

Ja nii edasi kõigi teiste järgnewate teemadega: esiteks pealkiri sõnades, siis wõti-täht ja siis kirjakoht.

3) Kui piibli puhtale lehele on märgitud teem sõnades, wõti-täht ja algkirjakoht, siis löö lahti algkirjakoht ja märgi selle juure õppeaines esinew järgmine kirjakoht. Ebr. 9, 28-le peab järgnema Joh. 14, 1.—3. Seega tuleb Ebr. 9, 28. juure kirjutada: 2. T. T. Joh. 14, 1.—3.. See märkimine tähendab, et järgmine kirjakoht Kristuse teise tulemise teemal on Joh. 14, 1.—3. Siis mine Joh. 14, 1.—3. juure ja kirjuta selle juure: 3. T. T. Luuka 24, 36.—43. 50. 51.; see kirjakoht on kolmas Kristuse teise tulemise teemal. Edasi kirjuta Luuka 24, 36.—43. 50. 51 juure neljas kirjakoht: 4. T. T. Aht. 1, 9.—11. Nii märgime kõik järjekordsed kirjakohtad kuni kõnefawa lõpuni. Oled jõudnud eelwiimase kirjakohtani, siis kirjuta: Lõpp T. T. Wil. 3, 20, 21. Kõnefawajid hakkame

järjekorras awaldama. Käesolewas numbris on üks kõnefawa, mis märgitagu eelpoolkirjelatud wiisil oma piiblisje.

4) Kõik teised kõnefawad tuleb märkida samal põhimõttel.

M ä r k u s: Igal teemal on muidugi ise wõti, nagu eelpool nägime.

Kirjuta wõti ja kirjakoht selgelt ja hästi kirjakohtale ligi, et sinna mahuks teisi kirjakohti, mis käsutatud teistes teemades, ja et ei rikuks piibli lehekülje wäljanägemist.

Igale kõnefawale juurelisatud kirjakohtad, mis pole nummerdatud, võib jätta märkimata; need on lisatud sinule isiklikuks õppimiseks.

Viib ka kõnefawa oma soowi kohajelt laiendada ja ka uusi kõnefawajid välja töötada ning eelkirjelatud süsteemil piiblisje märkida.

Kristuse teine tulemine

(T. T. Ebr. 9, 28.).

1. T. T. Ebr. 9, 28. Kristus on maailma päästmiseks surnud, ja teist kord tuleb ta maailma päästma.

2. T. T. Joh. 14, 1.—3. Seesus lahtudes lubas ta gasti tulla wiimisel päewal ehk aegade lõpus, et tasuda igaihele tegude järele.

3. T. T. Luuka 24, 36.—43. 50. 51. Kristus tõusis lihhas üles ja läks taewasse.

4. T. T. Aht. 1, 9.—11. Ta tuleb samal wiisil kui taewasse läks. Ta läks taewasse sõna täies mõttes, ihuga, isiklikult ja nähtawalt. Seega ta tuleb jarnasena kui ta läks, — ihuliselt, isiklikult, nähtawalt. Tema tulemine ei ole mitte mõttekujutuslikult või waimulikult.

5. T. T. Slm. 1, 7. Iga isik, igaihe filmad jaawad nägema, kui ta ilmub pilwedel. Ta ei ilmu mitte kuidagi salapärasel wiisil ainult walitutele, kuid kõik maailm näeb teda ilmunisel wäes ja aus. Matt. 24, 30. 27.

6. T. T. Slm. 6, 15.—17. Jumalakartmatud näewad teda ilmunisel ja püüawad end peita.

7. T. T. Matt. 25, 31. Inglid taewast, keda wõimatu üles lugeda (Slm. 5, 11; Ebr. 12, 22.) jaadawad Snimejepoega, kui ta tuleb.

8. T. T. Matt. 24, 30. 31. Inglid tulewad ühes Kristusega koguma pühajid kõigist maadest ja aegadest. Kristuse teise tuleku otstarwe on wõtta pühad enesega kaasa sinna, kuhu ta on afeme walmistanud. Joh. 14, 3.; 17, 24.

9. T. T. 1. Tesj. 4, 16. 17. Kristus ei tule siia maa peale, kuid wiibib maa kohal kõigile inimestele

Mis Jumal teeb kirjanduse läbi

Kui tõusis tagatijamine foguduse vastu Jeruusalemmas ja kristlased pillati laiali Juuda ja Samaaria maale, „siis käisid pillatud mööda maad ja kuulutasid armuõpetuse sõna.“ Nende töö kandis wilja, ja juur rõõm oli seal, kust nad läbi läksid. Inimesed ega saatan ei wõi takistada tööd, mis tehakse waimustuse ja andumusega. Sedasama algfoguduse tulidust ja Püha Waimu wäge wajame meie täna. Sarnast tööd, mis tehti siis, wõib teha ka nüüd.

Meil on tunnistuse andmiseks paremad abinõud kui olid esimestel kristlastel. Algfogudusel ei olnud lewitada piibleid, raamatuid ega traktaate. Trükitunst oli siis tundmata. Rahtlen, kas meie mõistame, millise imetegewa abinõu Jumal on annud meile kirjanduse näol. Jumal tarwitab meid ewangeelse kirjanduse wiijaks inimestele. Kui me wiime kirjanduse rahwa kätte, siis Jumal teeb selle läbi imet. Smed sünniwad igal maal, waatamata rahwa tõule, keelele ja usundile. Need imed ei lõpe maailmas kunagi. Jumalast saadatud kirjanduse mõju on kõikjal üks ja sama. Kirjandus murwab eelarwamised, kõrwaldab takistused, tõrjub waled weendumused ja walgustab effijate meeli. Meie kirjandus kasvatab usku Jumalasse, mõjutab ümberpöörmisele. Kirjandus ei jäta oma tööd enne, kui inimene on uuestisünni läbi wõidetud Jumala riigile. Püha Waim kasutab trükitud sõna ning teeb selle abil oma töö, ja sind kutsub Jumal kirjandust kandma sinna, kuhu on tarwis. See on sinu kui kristlase kohustus, selle eest oled ja wastutaw. Aga ülejäänud osa — selle teeb Jumal.

Keegi kristlik tööline reisis kord läbi teatud maakoha. Ta jättis sellelegi tundmatule ühe ewangeelse traktaadi. Seitseteist aastat hiljem, kui ta sealt jälle läbi läks, leidis ta foguduse üle nelja-

kümmet liitmega. Kõik see oli ühe traktaadi läbi.

Hiinas on kahetja fogudust tõusnud üheainsa traktaadi wiljana.

Ühele kerjusele antti Indias, Euroopa linnaosas, wanni riideid. Nende taskust leidis ta Uue Testamendi osi ja traktaate. Täna on seal linnas ebausju templid tühjad ja altarid maha kistud. Kõik elanikud on muutunud kristlasteks.

Braasiilias on mitmed hingamisepäewapidajate grupid, kes ei ole kunagi näinud kuulutajat. Nad on leidnud walguse kirjanduse kaudu.

On kindel, selles külmwatuses on elu. Ärges unustage, elu peitub seemnes, mitte külwas. Slegi usknatud on juhuslikult kannud kuhugi mõne seemne, ja see on kaswanud ja kannud wilja. Meil on wõimalus külwata haruldast seemet.

Raamatud ei karda inimesi, ei ole kahewahel, ei tagane ega saa kunagi araks. Raamatud ei muuda ialgi oma tunnistust sedamööda kui inimeste kõrwad sügelewad. Nad ei wäsi ega saa kurnatud. Waatamata rasketele olukordadele wõi keelule nad jääwad püsima ja ütlewad kõigile tõtt. Raamatud ja traktaadid rändawad kõige wäiksema reisikuluga ja ületawad alati reisu raskused. Nad tungiwad kõikjale. Do, kaaswõitlejad, laste neil käia wabalt ja teha Jumalast juhata tud imelist tööd! Nende jaoks pole waja üürida saale ega awaldada kuulutusi, nad kuulutawad ise enese eest. Laske neil ainult minna!

Ja kuidas nad weel töötawad! Nad ei wõta enesele kunagi puhkust. Nad töötawad, kui meie magame. Me peame jõoma, puhkama ja jõudu uuendama. Raamatud ei waja seda. Nad töötawad edasi päewal ja öösel, suwel ja talwel.

Raamatud ei haatu, nad ei kaota head meeleolu ega räägi wastu. Nad ütlewad tõde otsekohes-

---

nähtawalt, ning pühad tõstetakse üles tema woole ja lähewad temaga taewasse.

Miljonid hauad awanevad ja õiged surnud tõusewad üles surematute kehadega. Samal ajal muudetakse elawad õiged; surelikkudest saawad surelikud. 1. Kor. 15, 50—53. Inglid wõtawad õiged üles Kristusele vastu ja nad lähewad temaga Jumala linna elamutesse, taewasesse Jeruusalemma.

10. Wil. 3, 20. 21. Kristuse teisel tulekul õiged saawad muudetud Kristuse ihu sarnaks. Siis oleme surematud, siis ei ole enam häda ega waewa.

Kristuse teine tulek tähendab õigetele wabanemist patuneedusest ja saamiist õnnesse ja rõõmusse.

(Säraneb.)

R. S.

*

Piiblitundide pidamine on töö, millel on õnnistusrikkad tulemused. Sellele peame pühendama kõik oma wõimed ja püüded ning neid alatafa suurendama. Rõõmu wõib tunda see, kes on aidanud kellelgi end pühendada Õnnistegijale! See rõõm ei ole wõrreldaw mingi teise asjaga siin maailmas.

„Sest Jumal ei ole ülekohtune, et ta peaks ära unustama teie armastuse teo ja waewa.“ Jumal peab seda meeles, ning sina saad oma palga õigete ülestõusmisel. Usud sina seda? „Aga kui me head teeme, siis ärgem tüdinagem mitte ära, sest me peame omal ajal lõikama, kui me järele ei anna.“ Tehkem meile kättesaldatud tööd; wõtkem oma piibel ja mingem wälja, et hoiatada ja päästa hingesid igawesele elule.

sest ja põhjalikult. Inimesed võivad vihastada, siiski raamatud jätkavad tunnistamist ega võta oma sõna tagasi. Raamatud jätkavad oma tööd veel kaua, kaua pärast seda, kui me oleme saanud wanaks, või oleme jäänud nõrgaks või väsinuks. Ja, nad töötavad isegi siis, kui me puhkame haugas, ja töötavad veel siis, kui maailm on meid unustanud.

Kirjandusewangelisti töö on hea töö. Siin on võimalus külvata head seemet. Külvagem seda hooljalt ja ustawalt. Külvake seda laialdasemalt ja ärge jätke seda tööd kunagi seisu.

Need trükitud leheküljed lähewad külalistena inimeste kodudesse ja nad jääwadki sinna. Võib juhtuda, et üks teie ees suletakse, — aga ärge muretsege, olge julged, trükitud sõna leiab teie tee ja saab sisse, võib-olla kõõguks kaudu. — On raamat kord perekonnas, siis asub ta oma ülesannet täitma. Ta mõjutab inimest tõega alati soodsalt silmapilgul, sest ta räägib inimese vastu siis, kui inimene teda loeb. Seal võitleb raamat inimese meeluse ja waadetega. Ta tungib inimese südame sügavustesse. Ta ründab inimese hinges waenlase kindlustusi ega peatu enne, kui need on wäljutatud. Teisel läheb raamat mõne nõrkewa või leige uskliku juure ja räägib sellele troosti- ja julgustussõnu. Nõrkeja saab sellega üles tõstetud ja tunnistab jälle Jumala au inimeste ja inglite ees. Nii jätkab raamat oma ketswat mõju Jumala riigi kaalus.

Armsjad kaaswõitlejad! Tõesti meil on võimata aru saada ehk ära mõista seda imestuswäärset mõju, seda dünaamilist jõudu, mis on trükitud sõnas. — Aga meil pole wajagi seda ära mõista, me võime seda uskuda. Me võime olla ustawad kirjanduse lewitamises, aga Jumal võib kirjanduses peituma energia wabastada hingede päästmiseks.

Raamatud võivad minna nende inimeste juure, kes meid ei taha wõtta jutule ega üldse kuuldagi. Võib olla need inimesed on tõele kättesaamatud igasuguse teie wahendiga või meetodiga. Kirjandus läheb nende juure, kes ei tule kunagi koosolekule, või kes seni on sulgenud südame igale kutsele. Tõesti igaweses elus saab kord olema palju neid, keda ainult kirjandus on selleni juhitud.

Meljale uskmatule anti kord üks piiblitõdesid selgitaw traktaat. Kõik need neli pöörasid ümber, ja neist said ewangeliiumitöölised.

Kahele näitlejale andis üks wana naisterahwas ühe ewangeelse traktaadi. Üks nendest hakkas traktaadi mõjutusel käima koosolekul. Ta pööras ümber, õppis ewangelistiks ja sai hingekarjaseks Bostonis. Hiljem on tema mõjutuse läbi tõusnud rida Jumala riigi töölisi.

Ei olegi näha selle hea otja, mis on tehtud kirjandusewangelisti tööga. Ükski inimene ei ole

wõimeline jälgima ewangeelse kirjanduse mõju kuni selle lõpuni. See läheb edasi igawesti.

Luther kirjutas omal ajal traktaadi Kalatia raamatu seletuseks. See traktaat sattus John Bunyan'i kätte. See traktaat pööras tema ümber. Bunyan kirjutas raamatu „Kristiinimese teekond püha linna poole.“ See on tänapäew piibli järgmisena kõige lewinenum raamat maailmas. Bunyan'i raamat on tõlgitud 135 keele. Selle kaudu mõjutab Lutheri traktaat inimesi maailmas veel tänapäewgi.

Trükitud leheküljed on surematud. Iseenesest mõista mõni traktaat küll häwitatakse. Kui neid ka lõhki kistakse, põletatakse, kortsutatakse või ära wisatakse, sellest hoolimata tõusewad nad üles kui surmast ja teewad oma wägewat tööd. Üksainus wäike traktaat võib sünnitada wäikse laine või mõju. Mastate jookkul laieneb ja laieneb see laine; ta ei peatu enne, kuni kord murdub igawiku rannal.

Kas te ei imesta kuiwõrd häwimatu on see trükitud sõna? Kas jõuate uskuda, just raamatute rebimise ja ärawiskamisega külvatakse hukkumatu seemet. Jumal teeb imet oma sõnaga. Üks tõld peatus kord, et wabetada hobuseid. Samal ajal jagas keegi reisijatest möödaminejale ewangeelseid traktaate. Üks kaasreisija naeris, kui nägi kuidas möödamineja traktaadi pooleks rebis ja põlastawalt teele wiskas. Tuul aga kandis mänglewalt rebitud lehed üle aia heinamaale. Üks heinatöölise leidis rebitud traktaadi. Ta klappis waemu ühes seiswad lehed kokku ja luges sealt teisetele heinalistele. Lugeja ise ja ka teised said selle traktaadi mõjutusel usklikeks ja hakkasid lewitama kristlikku kirjandust.

Tõesti, kirjandusewangeliumi-töö on hea töö. Mina soowitan teil wõtta seda väga tõsiselt. Astuge kirjandusewangelisti töösse ja tehke see oma elutööks. Ma kirjutan weendumuses, et Jumal mind on käskinud seda teile kirjutada. Mina usun, Jumal soowib, et mitmed teie seast oleksid aulises kirjandusewangeliumi-töös. Olen weendumud, et mõned teist teewad kurwa wea. Teie tegelete elus ainult wäikeste asjadega. Teie jätate tähele panemata kutse, mis õilistaks ja ülendaks terve elu. Jumal kutsub teid täna suurele ametile ja õilsale tööle. Annaks Jumal, et tema kutse tungiks läbi teie kõrwade ja südamete.

C. B. Haynes

=====

Tingimata võtke enesele aega selleks, et lugeda

„Misjonitead“ läbi

Vaimulikukuks eluks on seda tarvis.

=====

Eeskuj.

Mõnikord kohtame inimest, kes oma ligiole-
fuga sisendab meisse sümpaatiat, julgust jne. See
mõju ei ole sõltuv hoolikalt valitud sõnadest,
peenewiisilisest esinemisest ega täiuslikkudest kom-
metest, sest võimalik, et ühtki neist asjust ei paista
filma. Midagi tähelepandamatut, seletamatut
pani põgenema sinu kahtluse, tujajuse ja meele-
paha, andes maad usule, julgusele ja rahule. See
on tõeline wili Jumala Pühast Waimust, kes elab
südames. Iisrluse wõitwat jõudu näitab ühe meie
misjonitöölise läbielu misjonikoolis. Kohates tä-
nawal üht wäikemeest, sõnas ta: „Kas sa ei taha
tulla hingamispäewakooli ja õppida Jeesusest, kes
on läinud meie ilusat kodu walmistama?“ —

„Nope“ („Ei“), kõlas vastus.

„Meil on palju ilusaid laule, kas sa ei taha
tulla ja õpida neid ühes meiega?“ —

„Nope.“

„Meil on suurepäraseid lehed ilusate lugudega;
tule hingamispäewakooli, me anname sulle ka.“

„Nope.“

Õpetaja, wiimaks peaaegu kaotades lootuse, sõ-
nas: „Meil on ilusad kaardid, mida me anname
neile, kes seal kohal on. Tule ja me anname sulle
ka ühe, see jääb siis sulle päris omaks.“ Seda
üteldes õpetaja seisatus ja pani oma käe õrnalt kut-
jutawa õlale. Poiss waatas hetkeks õpetajale
näkku, imestas, et wiimane kinkis temale nii palju
tähelepanu, kuid sõnas jälle — „Nope“. Õpetaja
läks. Jõudnud tüki maad edasi, hüüdis poiss ta-
gant järele: „Kas sina lähed sinna kooli?“ —

„Ja,“ kõlas vastus.

„See küll, ma tulen ka, jellepärast, et sina oled
jeal.“ Mitte see, mis õpetaja rääkis, ei wõitnud,
waid see, mis ta oli, wõitis.

Igaühel on oma olemise mõju, ükski ei saa põ-
geneda sellest temale kuuluwast wastutusest. Kord
sõnas üks mees: „Minul on niijama wähe mõju
kui wäikesel lambikesel (mõeldud üsna wäike pet-
rooleumilamp).“ „See küll,“ oli vastus, „selline
lamp wõib palju teha — see wõib süüdata põlema
heinakuhja, wõib põletada maha terve maja, weel
enam — see wõib aidata waeft inimest lugeda Ju-
mala raamatust.“ Niisugune vastus paneb mõt-
lema. Ei ole tähtis lambi suurus, waid meile on
antud õpetus, et me peame lasima oma walguse
paista nii, „et inimesed näewad meie häid tegusid
ja austawad meie isa, kes on taewas“.

Ühe selgitawa läbielu jaame weel Indiast. Üks
waene india wend ütles misjonärile: „Ma ei saa

lugeda, aga ma saan järgida sinu elule. Sina tead,
mis Jumala sõna ütleb; mina pean nüüd elama
nii, nagu sina elad, ja tegema seda, mis sina mulle
ütled.“

Iisrliku eeskuju mõju ulatab kaugele ja me iga-
üks oleme sellest nakatatud kas suuremal wõi wä-
hemal määral. Igaühes meist kehastuwad weel
kellegi teise ideaalid. Me usaldame teiste otjustust
ja mõistmist niiwõrd, et oleme tahtlikud ja isegi
rõõmsad wõttes nende teed ja plaanid omadeks.
Kuna Kristus on õige eeskuju, siis Tema järel-
käijad on otsekui raamatud, mida tuntakse ja loe-
takse kõigist inimestest. Meie isiklik eeskuju tähen-
dab palju teiste kõrgemale tasemele aitamises; neid
tulemusi wõib kindlasti näha igawikus, ja me kõik
oleme kohtupäewal wastutawad oma isikliku mõju
ja eeskuju pärast.

Need, kes awaldatawad kõige suuremat mõju ja
seda kõige enam wõetakse eeskujuks, need on juhid
ja juhatajad. Wähesed hingamispäewakooli õpe-
tajad aimawad seda, millisel määral nende ees-
kuju on waadeldaw nende poolt, keda nad õpeta-
wad. Minult wähesed on selles seisukorras, kus
eeskuju on täiesti mõjuta. Lapsed ja noored on
aga kõige rohken wastuwõtlikud. Kui hingamis-
päewakooli õpetaja seisab oma klassi ees, siis omab
ta samasuguse seisukoha oma õpilaste suhtes, nagu
seda oli misjonäril india uskliku suhtes. Õpetaja
on eeskuju, täielik muster.

„Ma olen siis kindel, kui järgin temale.“ —
„Minu õpetaja ütleb nii, tema teab.“ — „Ma
kuulsin oma õpetaja nõnda ütlewat.“ — „Minu
õpetaja tegi seda, ma nägin.“ Nii need wäikesed
kuunituwad oma lapselikus süütuses ja lihtsuses
oma õpetaja eeskuju külge ning nad tunnewad end
julgetena kuni aeg ja läbielud armutult purusta-
wad nende lapselikku usu. Rahju, et nende usku
ei saa hoida terwena!

Wäga tõjine on mõelda asjaolule, et iga sõna
ja tegu meie elus jätab kuskile jäljed. Ei jää küll
t. ed laewale ookeanis ega linnule õhus, kuid iga
inimese tee, hällist kuni hauani, on märgitud ära
kõiknägewa Jumala silmal. Iga tegu püsib kui
eelajalooline jäljend kivis. See on kirjutatud,
üteldud, tehtud — igaweejeks. Kui me õõiel puh-
kama heidame, siis ei jää weel meie päewatöö
seisu; see on alles alanud. Isegi siis, kui sulguwad
filmad surmaks, pole meie elutöö lõpetatud. Meie
mõju kestab ja tegutsseb edasi, kas õnnistades wõi
ära wandudes. Mõni räägitud sõna wõi tehtud
tegu mürgitab ikka weel kellegi hinge; see ebasõbra-
lik toiming, olgugi et unustatud, teeb aina edasi
oma rõhumistööd mõne inimese juures. Samuti

ka teisest küljest — armastuse tegu või julgustav sõna avaldab kestvalt oma ülesehitavat mõju.

Meie mõju seisab meis; see on sündinud ühes meiega ning ta kasvab ja tugetseb aastate möödudes. Meie ümbrus võib olla piiratud, aga sellest hoolimata me avaldame mõju. See mõju räägib, liigub ja elab igas silmavaates, igas häälelõlmas ja igas avaldatud teos. „Ükski meist ei ela iseendale.“ Ja ifegi meie surm avaldab oma mõju. „Sünnime ei sure ka mitte iseendale.“ Me võime olla kui Abel, kelle õigus ikka räägib, vaatamata sellele, et ta ise on surinud. Võime olla ka kui Aafan, kes, ehkki surinud, ei hukkunud üksi oma effimuses.

Keegi tähtis mees jutustas, kuidas ta kord juhtumisi avas oma ema toa ukse ja nägi ema põlvedel palvetavat ning kuulis, et ta palves nimetas tema nime. See mees astus koolist elu tõsi-tematesse kohustustesse. Kuid filmapilt, kus ta nägi oma ema tema eest palvetavat ei ununenud tal iialgi. See oli talle toeks kuulatustes ja suureks teguriks tema tuleviku elu kujundamisel. Kes võib, peale Jumala, hinnata palvetava ema, palvetava õpetaja, palvetava sõbra väärtust!

Õpetaja, tahad sa aidata oma õpilast? Saa siis tema sõbraks. Ästu nii ligidale tema ellu, et ta mõistab, et ja tunned teda, ei kahtlusta ega mõista teda hukka. See, kes on waimulikult nõrk, võib ka ära tunda oma tõsi-tema; ta igatseb kaastunnet oma mõistlustes. Ja kui ta näeb, et need, kelle poole ta peab vaatama abi pärast, avaldavad temale ainult hukkamõistvat meelsust, siis tõuseb tema südamel was-tuhakkamine sellele waimule. Ta mõtleb, et kui tema õpetajal on tõesti kaastundlik huvi tema vastu, siis peab see ilmne nähtaval wiisil. Õpetaja, kes waevalt räägib õpilasega kohates, kes kunagi ei arwa heaks teda külastada, või anda temale rohkem kui ainult ametlikke märkusi, kes on teadmata selle õpilase tööst ja kasvamisest, leiab tõesti raske olewat seda õpilast panna uskuma oma sõprusesse. Jeesus käis ühes oma jüngeritega, sõi nendega, palvetas nendega ja nende eest, muretses neile toitu, pidas nendega plaane ja noomis neid — tehes kõike seda, et jüngerid mõiksid mõista, et ta on nende sõber. Nii sai tema üheks osaks neist; Tema sõnad ja elu muutisid õpilased ümber.

Hingamispäevakooli aruanne

3. veerandil 1936 a.

Hingamise-päeva koolid	Liikmed kog.	Kooli liikm.	Keskmiselt osavõtjaid	Osavõtjate %	Sünnip. ja pühendus andeid	12 h. päeva andeid	13 h. päeva andeid	Kõik andeid Kokku
Käru	7	15	21	140	—	17,70	4,73	22,43
Jõgeva	26	17	22	129	—	20,39	3,30	23,69
Kullamaa	15	24	29	121	—	4,30	50	4,80
Türi	33	17	20	117	—	15,29	1,22	16,51
Kärdla	10	9	10	110	—	2,68	65	3,33
Lelle	35	11	12	110	—	5,02	—	5,01
Wiljandi	43	9	10	110	—	18,28	5,88	24,16
Määri	24	26	28	108	—	12,34	3,60	15,94
Abja	18	22	23	104	—	8,28	2,60	10,88
Abja	12	14	14	100	—	4,89	77	5,66
Alavere	7	7	7	100	2,50	4,60	1,00	5,60
Emmaste	5	4	4	100	—	1,18	1,00	2,18
Halliku	10	10	10	100	50	6,02	1,95	7,97
Järva-Jaani	25	32	32	100	—	11,62	2,66	14,28
Koogiste	(9)	9	9	100	—	—	—	—
Pitavere	7	9	9	100	—	5,06	2,60	7,66
S.-Jaani	24	26	26	100	—	12,58	2,99	15,57
Walga	40	23	22	96	—	18,30	3,44	21,74
Tapa	19	16	15	94	1,00	22,98	6,04	29,02
Karja	21	21	19	91	—	10,10	1,26	11,36
Kilingi-Nõmme	(9)	11	10	91	—	—	—	—
Tõrva	23	24	22	91	—	17,09	2,61	19,70
Walla-Kummu	17	23	21	91	—	24,33	1,82	26,15
Wändra	(7)	10	9	90	—	—	—	—
Baadremaa	19	18	16	89	—	12,90	1,77	14,67
Antsla	27	23	20	87	—	11,31	2,10	13,41
Muhu	17	16	14	87	—	—	—	—
Nõmme	62	46	39	85	—	31,48	4,35	35,83
Sõrve	6	6	5	83	—	—	—	—
Wibula	(11)	12	10	83	—	—	—	—
Paldiski	(2)	5	4	80	—	—	—	—
Värnu	104	134	104	77	—	66,19	9,09	75,28
Rakvere	73	48	36	77	—	40,25	6,15	46,40
Rastre-Kavastu	21	16	12	75	—	14,42	1,52	15,94
Otepää	18	15	11	73	—	10,15	2,12	12,27
Tallinn 1.	191	171	122	71	1,00	116,45	19,13	135,58
Saapsalu	28	22	15	68	—	18,04	3,24	21,28
Baide	44	30	20	67	—	3,23	1,20	4,43
Tallinn 2.	183	169	112	67	10,50	105,00	20,16	125,28
Sutlepa	(6)	6	4	66	—	—	—	—
Tallinn 3.	121	123	76	62	—	83,03	—	83,03
Tartu	294	227	140	62	1,75	177,19	89,71	266,90
Tallinn 4.	31	23	14	61	—	27,14	7,45	34,59
Rarwa	112	110	63	57	—	26,99	3,39	30,38
Biru-Koela	—	26	15	57	—	—	—	—
Wana-Kuuste	17	18	9	50	—	4,77	45	5,22
Jõhwi	16	—	—	—	—	11,28	2,46	13,74
Kuusesaare	42	—	—	—	—	19,00	—	19,00
Kõõksi	6	—	—	—	—	—	—	—
Bõltjamaa	46	—	—	—	—	29,86	3,50	33,36
Rapla	—	—	—	—	—	—	—	—
Uueküla	—	—	—	—	—	—	—	—
Wõru	26	—	—	—	—	11,31	5,59	16,90
Betseri	5	—	—	—	—	—	—	—
Tarwastu	18	—	—	—	—	—	—	—
Mitmesugused	—	145	124	85	—	130,32	—	130,32

Kokku 3. veer. 1939 1798 1389 77 15,50 1193,84 234,00 1427,84
 „ 2. veer. 1939 1899 1388 73 33,85 — — —

Jeesus oli meister-õpetaja. Meie peame olema Tema sarnased. Väga vähe saab aga tõelise õpetaja tööd teha ainult hingamispäevakooli tunnil. Seepärast püüdku see, kes on kutsutud õpetajaks, saada iga õpilase sõbraks. Seda ei peaks mitte tehtama pealetõttuval viisil. Ülalpidamine, mis ütleb, „ma olen pühkam kui sina“, libestab ainult elu ja kõvendab südame. Peame õppima tundma oma õpilase huve ning oma igapäevases kokkupuutumises tänawal, kodus, või ükskõik kus see

tial juhtub, näitama heatahtliku waatega, lahke naeratuslega ja sõbralikkude sõnadega, et me rõõmustame nende ligiolekku pärast. Ühelt väikselt tütarlapselt küsiti, kuidas ta sai kristlaseks. Tütarlaps vastas, et ta esiteks armastas õpetajat, siis õpetaja piiblit, ja siis õpetaja õnnistegijat. Need on kolm loomulikku kerget samm, millest laps mõtles, et kristlaseks saamisel peab need astuma kõige esiteks.

J. Blummer.

Hingamispäevakooli tegelastele

Nagu arst vajab haiguse käigu teadmiseks haige kehafüüsi ja südamelöögi ülestõrjutust, nii vajab Jumala koguduse juhatus koguduse waimuliku terwise teadmiseks hingamispäewa kooli osawõtjate ja annetuste aruannet. Et täielikumad aruannet saada, vajame peale klassiraamatutes märgitud liikmete, koduosakonna liikmete ja külaliste veel nende liikmete kohta teateid, kelle nime järel klassiraamatus seisab — kriips.

Seda teeme järgmiselt. Kui liige, kelle nime järel on juba üks või mitu kriipsu, ilmub koosolekule, siis küsib klassi õpetaja temalt, kas ta kodus hingamispäewal oma õppetüki läbi uuris. Täatava wastuse korral märgib õpetaja tema endise kriipsu peale 1 tähe. Citawa wastuse korral, samuti ka juhul, kui liige ühes teises h.-päewa koolis õppis ja seal külalisena märgiti, tõmbab õpetaja veel ühe väikese kriipsu endisele kriipsule juure. See väike kriips tähendab, et õpetaja on selle puudumise üle juba teateid küsinud ja teistkordsest ei ole enam waja seda teha.

Näide: 1 = k = 1 k

Liige on ütelnud, et ta 2. h.-päewal N. koguduses õppis ja seal külalisena märgiti. 4. h.-päewal aga kodus haige oli ja õppetükki ei õppinud. Kõigil teistel puuduwatel kordadel õppis ta kodus ja pidas h.-päewa kooli. Võpüks saab kõik 1 tähed kokku wõetud ja weerandaasta h. p. kooli aruandele koduosakonna liikmete osawõtu kordadena juure arwatud.

Viidule saadetawa weerandaasta aruande juures palume tähele panna järgmist näidet:

Kooli liikmeid ühes lastega	100
Täiskaswanuid	65
Noori (noorte klass, kus see olemas)	10
Lapsi wanemaid	10
Lapsi nooremaid	5
Kodu osakonna liikmeid	10
Keskmine osaw. arv	123

Kooli liikmete arwu saame täiskaswanute noorte ja laste klasside liikmete ja koduos. liikmete kokkuarwamisel. Keskmise osawõtjate arwu saame nõnda: Klassiraamatute järele osawõtjaid 1304. Koduosakonna kaartide järele osawõtjad, millele juure arwatud klassiraamatute 1 tähelised, saame 200. Kokku teeb see 1504. See arv jagada 13-le, saame arwu 123, see on keskmine osawõtjate arv.

J. Daniel.

„Juhised noortele“

nr. 11/12. on ilmunud järgmise sisukorraga:

„Kõrguste poole“ — W. Schön,

„Singe wõitlus“ — E. Rev,

„Elu edu saladus“ — palwe toimkonnale,

„Piibli wiisid ja kombed“ — piibli toimkonnale,

„Kristuse käsu täitjaid“ — misjoni toimkonnale,

„Kristlik wiisakus“ — lastewatus toimkonnale.

Junioride osakond.

Kõik need artiklid on väga tähtsad ja sügawasisuliselised, ja neid peaks lugema iga noor ja wanem koguduseliige. Kriti suureks abiks tahawad „Juhised“ olla kogudustele, kus pole juhtustajat. Neis on küllaldaselt materjali igaks hingamispäewa-juhtuseks.

Mates käesolewa numbriga hakkab ilmuma „Juhistes“ junioride-osakonnas lühike „Easmaabi-kursus“ ühes piltidega. See on ala, mille tundmine hädawajalik igale inimele. Peame ju teadma kuidas siduda haawasid, mis teha õnnetusjuhtumel ime. Wastawate käsiraamatute muretsemine teeks meile erikulusid, nüüd aga saate seda „Juhiste“ harilikku hinnaga. Juniori-sõpradele on esmaabi kursuse teadmine nõuetaw „eltilisiseks“ saamisel.

Seepärast, juniorid, noored ja wanemad koguduseliikmed, muretsege enestele „Juhised Noortele“!

Koguduse kursused

peetakse neil päewadel Tallinnas, Tartus, Rakweres ja Narwas T. Babienko osawõtul. Hiljem sisetisjoni osakond korraldab sääraseid koosolekuid ka teistes kogudustes. Selleks on koostatud wastawad kawad, mis on juba liidu töölisele wälja saadetud. Kogudused saawad neid kawu kursuse puhul. Kawad sisaldawad meie organisatsiooni põhimõtteid. Neid ettepanekuid soowitatakse koguduses läbi wiia.

Lõikustänu lõpupüha

on hingamispäewal, 5. detsembril. Olleme rõõmsad, et Jumal on aidanud jälle tänawu seda tööd teha. Tasu tehtud töö eest ilmneb kind igawikus. Nii mõnigi kaaswõitleja on ilmutanud selles erilist indu. Nii on Tallinna 3. koguduse liige Anna Protin ükki lewitunud ligi nelikada lehte.

Wäljaandja: S. B. Abw. K. Gesti Viit. Toimetus ja talitus: Merepuiestee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub. Abitoimetaja: S. Bilt.

Tellimishind: Üksiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Posti jooksew arwe 192.

„Kiirtrükk“, Tallinn, Rüütli 4. 1936.

Hind 15 senti.